



Vroom aandenken aan

MEVROUW

## Leona CALLENS

echtgenote van Georges Van Wambeke

geboren te Berchem op 26 juni 1935  
en godvruchtig overleden te Kluisbergen  
op 1 maart 1991, gesterkt door de  
HH. Sacramenten en de Apostolische zegen.

Zij was bestuurslid van de K.V.L.V.-Berchem.

---

Moeders sterven steeds te vroeg, omdat zij het hart zijn van het gezin, de aantrekkingskracht van de familie, het middelpunt waar alles om draait. Ook Leona is veel te vroeg van ons heen gegaan. Ze was er nog zo nodig, zo onvervangbaar in het voorleven van echte waarden en mooie familietradities. Ongetwijfeld heeft ze in haar rotsvast geloof het inzicht en de kracht geput om een liefdevolle vrouw en moeder te zijn voor haar man, kinderen en kleinkinderen.

In de familiekring, maar ook daarbuiten, strekte haar bekommernis zich uit om te helpen waar enigzins mogelijk. Haar levensmoed en spreekwoordelijke glimlach, haar gulle gastvrijheid en tedere minzaamheid zijn bij iedereen bekend.

Deze levenswijze, zo eenvoudig en innerlijk schoon, zonder grootse woorden, gesteund door gebed en plichtsbefef, werd ook gelouterd door beproeving en kruis. Dit is de weg naar Pasen. God roept haar weer tot leven. Hij heeft alleen haar lichaam weggenomen, niet wie ze was en ook niet wat ze zei. Zo leeft ze verder, bij Hem en bij ons. En toch, de pijn die bij ons opkomt telkens we aan haar denken kan niet beter verwoord worden dan met Guido Gezelle's gedicht :

"Ik misse U waar ik henen ga  
of waar ik henen keer,  
Den morgenstond, de dagen rond  
en d'avonden, nog meer,  
Wanneer alleen ik tranen ween  
't zij droevig, hetzij blij,  
Ik misse U, o ik misse U zo  
ik misse u neffens mij."

Georges Van Wambeke, kinderen, kleinkinderen en de families Callens-De Mullier en Van Wambeke-Van Den Abeele, danken u oprecht voor uw gebed en medeleven.